

ସୂଚନା ସ୍ବାକ୍ଷର

ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନି

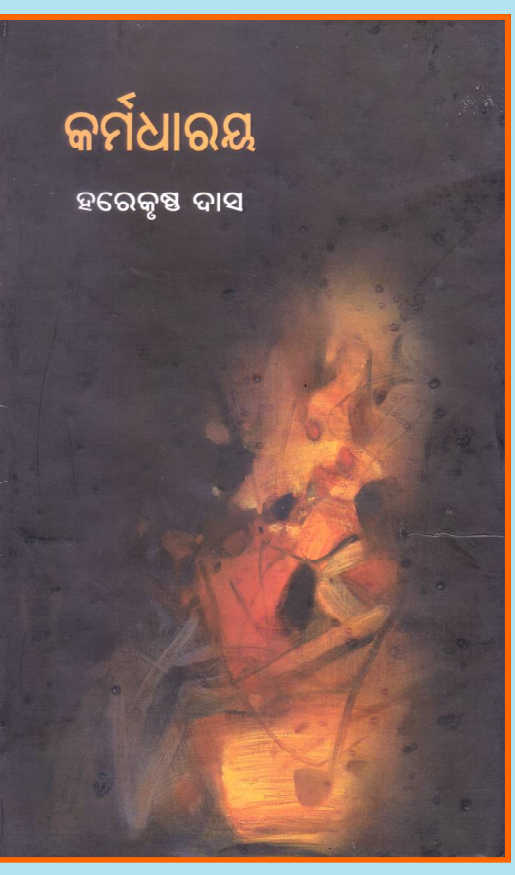
ବାଲେଶ୍ୱର ବୁଧବାର, ମଇ ୧୧, ୨୦୨୨

ହରେକୃଷ୍ଣ : ଭଲକାଗେ ନଃଶର ଅନ୍ଧାର ଆଉ ନିରୁଜ କୋଠରୀ...

ହରେକୃଷ୍ଣ ଦାସ
ଅଧ୍ୟାପକ ଇଂରାଜୀ ବିଭାଗ, ନିଆଳି କଲେଜ, କଟକ
ମୋ: ୯୮୬୧୩୫୫୫୫୮

ମୌଳିକ କବିତା ରଚନା ଓ ଅନୁବାଦ ଉଭୟ ବିଭାଗରେ ନିଷ୍ଠାପର, ଗମ୍ଭୀର ଓ ସକ୍ରିୟ ସାଧନାରତ ହରେକୃଷ୍ଣ ଦାସ ସଂପ୍ରତି ନିଆଳି କଲେଜର ଇଂରାଜୀ ବିଭାଗରେ ଅଧ୍ୟାପନାରତ । କବିତା ସଂକଳନ 'କର୍ମଧାରୟ' ତାଙ୍କ କାବ୍ୟ ପ୍ରତିଭାର ଏକ ତମଜାର ନିଦର୍ଶନ । ତାଙ୍କ ଅନୁବାଦରେ ଅନେକ ଓଡ଼ିଆ କବିତା ଓ ଗଳ୍ପ, ହିନ୍ଦୀ ଓ ଇଂରାଜୀ ଉଭୟ ଭାଷାରେ ସମକାଳୀନ ଭାରତୀୟ ସାହିତ୍ୟ, ମ୍ୟୁଜ୍ ଇଣ୍ଡିଆ, ଦେବୀପୁସ୍ତକ, ରକ୍ ପେବ୍‌ଲସ୍, କୋଣାର୍କ ଆଦି ପତ୍ରପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅହମିଆ ଲେଖକ ତିଲୋ ସୋନୋଝାଲଙ୍କ 'ବହୁଓ ପୂଜାର ରୂପରେଖ' ଶ୍ରୀ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଦିତ ହୋଇ ସଂପ୍ରତି ପାଠକୀୟ ମହଲରେ ବେଶ୍ ଚର୍ଚ୍ଚିତ । ହରେକୃଷ୍ଣଙ୍କ କବିତା ଶୀତଳ ପବନ ପରି ଛୁଇଁଯାଏ ମନ, ପ୍ରାଣ ଓ ହୃଦୟ । ଓଳିପାଣିରେ ଭିଜି ଯାଇଥିବା କାଗଜତଳା ଭାଗ୍ୟର ସ୍ୱପ୍ନ, ବାସ୍ନାହୀନ ଆବେଗରେ ଲାଷ୍ୟମୟ ଛଳନାରେ ବିଦାୟ ଆକାଶ ଆଉ ଅତୀତକୁ ଖୋଜିବାର ଅସରତ୍ତି ପଣ ଭିତରେ ଶେଷବିନ୍ଦୁରେ ପହଞ୍ଚିବାର ସମ୍ମୋହନ ହିଁ ତାଙ୍କ କବିତାର ନିର୍ଯ୍ୟାସ । ସମୟର ଛାତିଟିରି ଆଗକୁ ବଢୁଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ସ୍ୱପ୍ନଭଂଗର ଯାତନାକୁ ବେତାଳ ପରି କାନ୍ଧରେ ବୋହି କେବେ ଅଙ୍କାବଙ୍କା ଅନ୍ଧାରୀ ରାଷ୍ଟ୍ର, କେବେ ପାଦଟିକୁ ଖୋଜିଖୋଜି ନିଶ୍ଚିତ୍ତ ହୋଇଯିବାର ନିଶା, କେବେ ନିଶ୍ଚଳ ଅନ୍ଧାର ଆଉ ନିରୁଜ କୋଠରୀ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଥିବା କବି ହରେକୃଷ୍ଣ ଏଥର ସୂଚନା ସ୍ବାକ୍ଷରରେ...

'କର୍ମଧାରୟ': ଏକ ସୁଗ୍ର ଅନୁଭବ

ନବେ ଦଶକରୁ ଲେଖନୀ ଚାଳନା କରିଆସୁଥିବା କବି ହରେକୃଷ୍ଣ ଦାସ ସମସାମୟିକ ଓଡ଼ିଆ କବିତାରେ ଏକ ନିଆରା ସ୍ୱର ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବ ଓ ଭାଷାର ସଂଯୋଜନାରେ ତାଙ୍କ କବିତା ସମାଜର ଅବ୍ୟବସ୍ଥା, ମାନବିକ ସମ୍ବେଦନା, ଦର୍ଶନୀୟ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଓ ସ୍ଥଳିତ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ । ଏସବୁରେ ହରେକୃଷ୍ଣଙ୍କ କାବ୍ୟପରାଟି ମର୍ମାହତ । ଏହାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ହିଁ ତାଙ୍କ କବିତାର ମୂଳମଙ୍ଗଳ । "ଗପସପ ସବୁ ଆଜି ଏରୀ ଆଉ/ ଦେବ ହୋଇଛି, ଯିବା/ ଚମେ ଯିବ ସୁଖର ଭ୍ରମକୁ, ମୁଁ/ ମୋର ବାଟ ଚାହିଁଥିବା ନର୍କକୁ।" ("ଚାଳି ଫେରିଯିବା"/ 'କର୍ମଧାରୟ') । ଏଇ ଗୋଟିଏ ପଂକ୍ତିରୁ ହିଁ କବିଙ୍କ ପ୍ରେମଫେଟିକ୍ ଭିଜନ ବାରି ହୋଇପଡ଼େ । ବାରି ହୋଇପଡ଼େ, ଏବେକାର ପରିସ୍ଥିତି, ତାର ଅନ୍ଧାର ଦିଗ ଓ ହାହକାର । "ଗପସପ"କୁ ଯଦି ବନ୍ଧୁକୁ, ଜୀବନ ବଂଚିବାର ଏକ ସୁନ୍ଦର, ସକାଦ ଶୈଳୀର ମୋଡ଼ାଫର ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ତାକୁ ସେଇଠି ଅଟକେଇ ଦେଇ, କୁଆଡ଼େ ଗୋଟେ ଯିବାର ଆହ୍ୱାନକୁ ଦେଖାଯାଉ । ଆମର ଗତି ସୁଖର ଭ୍ରମକୁ ଓ ନର୍କକୁ । ସୁଖ ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଏକ ଭ୍ରମର ନାଁ । ଏଠି ସୁନ୍ଦର ରାଜ୍ୟର ପରିକଳ୍ପନା ଓ ତା'ର ବାସନ୍ତରା ଖୁବ୍ ଅପହଂତ ଏକ ସୁଖ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ କହିଲେ ଏବେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ଗତି ବୋଧହୁଏ ଏମିତି ଏକ ଅଜବ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆଡ଼କୁ । ବର୍ଣ୍ଣମାନର ପରିସ୍ଥିତି ଓ ଉଦ୍‌ବେଳନ ହେଉ ବା ହେଉ ମାନବୀୟ ଭାବାବେଗ- ଏକ ଦାର୍ଶନିକ ମୋଡ଼ ଦେଇ ସାଧାରଣ ଘଟଣାଟିକୁ ଏକ କାବ୍ୟିକତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏବଂ ତାକୁ ଅସାଧାରଣ ଘଟଣାଟିଏରେ ରୂପାନ୍ତ କରିବା ହରେକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଏକ ନିଆରା କାବ୍ୟ-କୌଶଳ । ଯେମିତି-

(୧) "ଅଥୟ ଅନ୍ଧରେ / କାଠହଣା ଚଢ଼େଇଟି/ ଜୀବନଯାକ କ'ଣ ଗୋଟେ ଖୋଜୁଛି ଯେ ଖୋଜୁଛି/ ତାକୁ ଜଣା ନଥିବ ହୁଏତ / ଖୋଜିବାର ମୁହୂର୍ତ୍ତକ୍ / ଯାହାପାଇଁ କାବନଟା ବିଚିତ୍ର ପଛେ / ରହସ୍ୟ ଭେଦ କରିବା ସହଜ ହେବନି / + + + / ଖୋଜିବାର ବାଗ ବଦଳେଇଦେଲେ ରତ୍ନାକର ବଦଳିଯିବ ବାଲୁକାରେ।" ("ଖୋଜିବା'/ 'କର୍ମଧାରୟ')
(୨) "ରାଷ୍ଟ୍ରଟେ ପାଇଁ / ଏତେ ଧରିହେବାର କ'ଣ ଅଛି? / ଗଛର ମୋହ ରୁଚିଲେ / ଫଳ ମୁଆଡ଼େ ଗର୍ଜିବ / ଆପେ ରାଷ୍ଟ୍ରଟେ ଫିଟିଯିବନି!" ("ରାଷ୍ଟ୍ର-୨' / 'କର୍ମଧାରୟ')
(୩) "... ସବୁ ତବୁ / ଆମ୍ଭରେ ସାଜିତ ନେଇ ଏ ରାଷ୍ଟ୍ର / ଯୋଗୀ ବନିଗଲା / ମତେ ଯାଯାବର କରିଦେଲା।" ("ରାଷ୍ଟ୍ର-୩' / 'କର୍ମଧାରୟ')
ବରୋଷ୍ୟ କବି ରମାକାନ୍ତ ରଥ, ଗୁରୁପ୍ରସାଦ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଶୈଳୀରେ କାବ୍ୟଜୀବନର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଲେଖୁଥିବା ହରେକୃଷ୍ଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ନିଜସ୍ୱ ଏକ କାବ୍ୟଶୈଳୀ ଖୋଜି ପାଇବାରେ ସମ୍ମତ ଓ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କବିତାମାନଙ୍କରେ, ଯେମିତି-

(୧) "ପତ୍ରମାନଙ୍କ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସରେ / ଝରି ପଡୁଥିବା ଅନ୍ଧାର ହିଁ / ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ରାହା" ("ନଳ ପ୍ରତି'/ 'କର୍ମଧାରୟ')
(୨) "ପାଟିଲା ପତ୍ରଧାର ଆଶୁଷିରେ / ଝୁଲି ରହିଥାଏ ସମୟ" ("ରାଷ୍ଟ୍ର -୩' / 'କର୍ମଧାରୟ')
(୩) "ପଥପାତ୍ର କୁକୁଟୀୟମ୍ ରୂପେର ପଡ଼ିଲାଣି / ଅଷ୍ଟା ଖଳୁରାଗଛନ୍ତ ପିଠିରେ / .... ମାଛରକା ପିଠିରୁ ଫେରିଯିବା ଆଗରୁ / ଶାଭୁଆ ପବନ ଛୁଇଁ ଯାଉଥିବ ତା'ର ଆୟୁଷ ।" ("ରାଷ୍ଟ୍ର-୨' / 'କର୍ମଧାରୟ')
(୪) "ଆଜୁଳି ପାଣିରେ ଧରାଦେଇ / ଖୁସିନେଇ ଉଭେଇ ଯାଉଥିବ କହୁ" ("ଚାଳି ଫେରିଯିବା'/ 'କର୍ମଧାରୟ')
(୫) "ଓଜିପାଣିରେ ଭିଜି ଯାଉଥିବା / କାଗଜତଳାର ଭାଗ୍ୟ ହିଁ ମୋର ସ୍ୱପ୍ନ" (ଫେରି ନ ଚାହିଁବାର ସର୍ବରେ' / 'କର୍ମଧାରୟ')
(୬) "ପାଉଡର ସଜ ହୋଇ / ବାଡ଼ିପଟ ପିକୁଳି ତାଳରେ / କହୁ ବୋଲି ଖେଳୁଥିବ ଆଗଭଳି ।" ("ହାତ ପାଆତାରେ' / 'କର୍ମଧାରୟ')
ସାମାଜିକ ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଅବସ୍ଥାସ୍ଥି ମୂଲ୍ୟବୋଧ ପ୍ରତି ତୀବ୍ର ସତେଜତା ଏବଂ ସେଥିପ୍ରତି ବେକେବେକେ ବିଦ୍ରୁପାତ୍ମକ ଶୈଳୀରେ କାବ୍ୟିକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକୁ ଚମତ୍କାର ଶବ୍ଦ ସଂଯୋଜନାରେ ଧରି ରଖିପାରନ୍ତି । ହରେକୃଷ୍ଣଙ୍କ କବିତାରେ 'ମିଥ୍'ର ବ୍ୟବହାର ପ୍ରାୟତଃ ନାହିଁ କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ । ବନ୍ଧବ୍ୟର ସଂପ୍ରସାରଣ ପାଇଁ କେଉଁଠି କେମିତି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି

ଯାହା । ପ୍ରକୃତି ଓ ତାର ଉପାଦାନମାନେ ହରେକୃଷ୍ଣଙ୍କ କାବ୍ୟ ଅବବୋଧକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ମୁଖ୍ୟ ସାଧନ । ଚମତ୍କାର ବ୍ୟଂଜନା, ଭାବ ଉଦ୍ରେକକାରୀ ଶବ୍ଦ ସଂଯୋଜନା, ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଶାଣିତ ଓ ସାଦଳାଳ ଚିତ୍ରରପନା ତାଙ୍କ କବିତାରେ ମାତ୍ରକତା ଭରିବିଏ, ଯାହାର ଆବେଦନ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କବିମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଆରା କରି ତୋଳେ । ହରେକୃଷ୍ଣ ସାମାଜିକ ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉ କି କେଉଁ ଘଟଣା ଅଘଟଣା, ତାକୁ ନେଇ ଯୋଗାନ୍ତର୍ଣ୍ଣା କବିତା ଲେଖିବାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖି ନାହିଁ । କବିତାରେ ନାଟକାତ୍ମକତା, କବିତାର ଶେଷକୁ ଅଭାବିତ ମୋଡ଼ ଦେବା, ତାଙ୍କର ରଚନାର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ, ଯାହାର ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷଯାଏଁ ପାଠକକୁ ବାନ୍ଧି ରଖିବାରେ ସମର୍ଥ ହୁଏ । କଥନାତ୍ମକରେ ଖୁବ୍ କୁଶଳୀ ହରେକୃଷ୍ଣ । ଶବ୍ଦର ବହୁପ୍ରୟାସ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ଧୂରନ୍ଧର ଶ୍ରୀ ଦାସ ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଲେଖୁଥିବା କବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଦୃଢ଼ ସ୍ୱର ।

ସ୍ୱପ୍ନରେ ହିଁ ଆଅ
କେତେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସଜେଇନ
ମୋର କଲୋଳ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ସତେ !
ଏବେ ଶବ୍ଦ ନୁହେଁ
ଆବେଗରେ ହିଁ ଆଜିଦେବି
ତମର ତମାମ ଆୟୁଷ,
କୁଆଁରୀ ଶିଉରୀଶରେ
ଝୁମି ଉଠୁଥିବା ତମ ଦେହ
ଆଶ୍ୱେଷରେ ଭିଜା ତମ ଆଖି
କହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରି
ସବୁବେଳେ ହାର ମାଉଥିବା ମୋର ଓଠ ।
ସ୍ୱପ୍ନ ହିଁ ତ ଏବେ ସାହାରା ।
ସ୍ୱପ୍ନରେ ହିଁ ବୋହିଛି
ନିରୀକ୍ ଦେହ ମନର ବୋଧ
ସହିଛିବା ଭାଗ୍ୟର, ସମୟର
ଯେତେକ ପହେଲା ।
ସେମିତି ସ୍ୱପ୍ନରେ ହିଁ ଆଅ
ବିଷଭରା ମନର
ବଳୟ ସେ ପାଖେ
ଅନ୍ତତଃ
ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର ଜୀବନକୁ
ମୁକ୍ତି ନମିଳିବା ଯାଏଁ ।

ଉପସିତା ସତ୍ତା
ଗୁଆଳପଡ଼ା, ନିମାପଡ଼ା,
ପୁରୀ
ମୋ: ୯୮୬୧୩୩୩୫୫୫

ସବୁ ଶ୍ରେୟ ଉପସିତା ଓ ନମାଙ୍କର... ହରେକୃଷ୍ଣ ଦାସ

ଅରେ ବିଶିଷ୍ଟ କବି ପ୍ରତିଭା ଶତପଥୀଙ୍କ ସହ କଥା ହେଉଥିଲାବେଳେ ସେ କହିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ କବିତାଟେ କାଗଜରେ ଲେଖିହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅସ୍ପଷ୍ଟ ସମୟର ହେଉଥିଲେ ବି ତାହା ମନ ଭିତରେ ଅନେକ ଦିନ ଧରି ଲେଖାହୋଇ ଚାଲିଆସି । କଥାଟି ଶୁଣିଲା ପରେ ମତେ ଭାରି ଖୁସି ଲାଗିଲା । ବୋଧହୁଏ ଏଇଥିପାଇଁ ଯେ ମୋର ମନ ଭିତରେ ବି ଅନେକ କବିତା ଦିନ ଦିନ ଧରି ଲେଖାହୋଇ ଚାଲିଆସି । ସୌଭାଗ୍ୟ ଥିବା ଅନ୍ଧ କିଛି କବିତା କାଳମ ସର୍ଣ୍ଣକେ କାଗଜପୁସ୍ତାକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିପାରନ୍ତି । ମୋର ଧ୍ୟାନ କେନ୍ଦ୍ରୀଭୂତ ନ ହେଉପାରିବା କାରଣରୁ ହେଉ ବା ଲେଖିବା ପାଇଁ ଆଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉ ଅଧିକାଂଶ କବିତା ମନ ଭିତରେ ହସିଖେଳି ବିସ୍ମୃତିରେ ଲୀନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଖୁବ୍ ଅସ୍ପଷ୍ଟ କବିତା ଲେଖିବା ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଆହୁରି ଅସ୍ପଷ୍ଟ କବିତା କାଗଜରେ ଉତାରି ପ୍ରକାଶନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପତ୍ରପତ୍ରିକାକୁ ପଠାଇଥିବା ବେଳେ କବିତା ସଂକଳନଟିଏ

ଆମ୍ଭାୟତା (ଉପସିତାର ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସେ କେତେଥର ଆମ ଘରକୁ ଆସିଥି ଓ ଆମେ ଅନେକଥର ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଯାଇଛୁ) ଥିଲେ ବି ମୁଁ କବିତା ଲେଖାଲେଖି କରେ ଓ ଅନେକପ୍ର ସେସବୁ ପ୍ରକାଶିତ ବୋଲି ସେ ବହୁଦିନ ଧରି ଜାଣିନଥିଲେ । ମୋ କବିତା ସଂପର୍କରେ ଆସିବାପରେ ସେ ଦିନେ ପ୍ରସାଦ ଦେଲେ ସଂକଳନଟିଏ କରିବାକୁ । ତାହା କେବଳ ଏକ ସାଧାରଣ ପ୍ରସାଦ ଥିଲା ଯୋଗୁଁଥିଲେ ମୁଁ ବିଶେଷ ଆଗ୍ରହ ଦେଖାଇନଥିଲି । କିନ୍ତୁ ଝିଅର ଉତ୍ସାହ ଓ ଉପସିତାର ନିରନ୍ତର ପ୍ରେରଣା ମୋର ଭିତରେ ଆଗେଇବାର ଉଚ୍ଚା କାଗ୍ରତ କଲା । ମୋ କବିତାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଅବସରରେ 'ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନି' ଓ 'ସାଗରିକା'ର ସଂପାଦକା ସୈରାୟୀ ଅପା ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଶଂସା କରି ଦେଇ ଆସିଥିବା ମନ୍ତବ୍ୟ ମୋର ଏହି ସାଧାରଣ ଇଛାକୁ ଅଚାନକ

ତୀବ୍ର କରି ଚାଲିଲା । ଏସବୁର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ, ସର୍ବାଗ୍ରେ ଅଛି ନନା (ଶୁଶ୍ରୂର, ପ୍ରଖ୍ୟାତ କବି ଭ. ବଂଶୀଧର ଷ୍ଟୁକ୍‌ଳା)ଙ୍କ ଅପ୍ରତିହତ ଆଗ୍ରହ । ସଂକଳନ ଆଣି ଶୁଣିବା ପରେ ସେ ମତେ ଏତେଥର ବାରମ୍ବାର ଅଭିପ୍ରୟାସ କରିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ବୁଝାବୁଝିତ କରିବାର ବେଗ ପାଖରେ ମୋର କବିତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ବେଗ ଖୁବ୍ ଧିମା ପଡ଼ିଯାଉଥିଲା । ମୋ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ମୋର କବିତା ଚାଏରା ପଢ଼ି ଯେତେବେଳେ ସେ ଖୁବ୍ ଭାବପ୍ରବଣ ହେଉ ଆଖୁକୁ ଲୁହ ଚାଲିଆସିଲା ବୋଲି କହିଲେ, ମୋର 'ହରେକୃଷ୍ଣ ଦାସ' କବିତା ପଢ଼ି "ଶୁଭ ମହାନ୍ତି 'ହରେକୃଷ୍ଣ ଦାସ' ଶୀର୍ଷକ ଆଉ ଗୋଟେ କବିତା ଲେଖୁଥିଲେ ହୁଏତ ଏମିତି ଲେଖିଥାଆନ୍ତେ' ବୋଲି ଯେତେବେଳେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଲେ, ମୋର ଅନୁଭବ ହେଲା ଯେ କବିତାଗୁଡ଼ିକ ସଙ୍କଳନଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛି । ପାଖୁଲିପି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ସମସ୍ତ ଶ୍ରେୟ ଉପସିତା ଓ ନମାଙ୍କର । ସୁତରାଫ ସେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଖୁଲିପି ଉପସିତା ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବାରୁ ସଂକଳନଟି ସମତ । + + + ସଙ୍କଳନର ନାମକରଣ ପାଇଁ କବିତାଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ଚର୍ଚ୍ଚନା କରି ନନା ହିଁ 'କର୍ମଧାରୟ' ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ ବୋଲି ପ୍ରସାଦ ଦେଲେ । ପ୍ରଥମ କବିତା ସଂକଳନଟି ସମତ ହେବପାଇଁ ଉପସିତା ଓ ନମାଙ୍କ ପାଖରେ ମୁଁ କୃତଜ୍ଞ

ମତେ ସବୁବେଳେ ଲେଖକ ଭାବେ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଆସିଥିବା ମୋର ବାପା ସୁଗାନ୍ଧ ଶ୍ରୀ ଆର୍ତ୍ତତ୍ରାଣ ଦାସ ଓ ସବୁ କର୍ମର ଆଧାର ବି' ଶ୍ରେ. ନି' ଯ ଠା । ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ପ୍ରଣାମ କରି ପାଠକୀୟ ଶ୍ରଦ୍ଧା କାମନା କରୁଛି ।

